

— Чудно нѣщо! кой се надѣваше! . . . Ний не вѣрвахме на казацитѣ, сконфузени казваха Живаревци и Усовци.

Мене ми се щѣше да имъ искажа много, а особено на най-вѣрлитѣ нападатели на опълченцитѣ, но се въздържахъ.

— Значи, опълченцитѣ не избѣгаха още отъ първия бой, нито пъкъ 6-а дружина е избѣгала, казахъ азъ, като си давахъ дума да си искажа всичко на Живаревци и Усовци, слѣдъ влизанието ни въ добръ бой.

Когато се връщахъ отъ града, на пѣтя ме срѣщна подпоручика отъ 5-а дружина Максютенко. Той се хвърли къмъ мене, прѣгърна ме по другарски, като същевременно ме поздравляваше съ юначеството на опълченцитѣ.

— Азъ знаяхъ, бѣхъ увѣренъ, че българитѣ юнашки ще се биятъ, казваше той, защото бѣхъ очевидецъ въ сръбско-турската война, какъ храбро се биха тѣ съ турцитѣ. Ну, молодци! знаете ли, тѣ въ нищо нѣма да отстъпватъ на нашия солдатъ, завърши той.

— Когато ний пристигнахме въ Казанлъкъ, шипченската укрѣпена позиция бѣше вече прѣвзета отъ стрѣлковата бригада и орловския полкъ; първата дѣйствуваше отъ къмъ южния склонъ на балкана, а втория отъ къмъ сѣверния. При това, разказваха, че когато 13-и и 15-и стрѣлкови батальони настѣпвали отъ къмъ юго-истокъ на шипченската укрѣпена позиция, и се биле приближили твърдѣ блиско, турцитѣ издигнали бѣлъ флагъ. Стрѣлцитѣ прѣкратили стрѣлбата, но продължавали да настѣпватъ, а когато тѣ съвсѣмъ се биле приближили до окопитѣ, турцитѣ неочаквано открили по твърдѣ довѣрчивитѣ стрѣлци най-честъ и съ залпове убийственъ огънь и ги накарали да отстъпатъ въ пълна безредица. При това, на мѣстото останали много ранени и убити войници и офицери. Турцитѣ извършили надъ раненитѣ и даже надъ убититѣ нечувани звѣрства и поругания: отрѣзвали язицитѣ, носоветѣ, главитѣ и пр., и даже отъ гърбоветѣ на живитѣ вадили ремиси. Нѣкои отъ тѣзи отрѣзани части имъ туряли въ устата. . . Съ една рѣчь, турцитѣ бѣха извършили такива звѣрства и поругания, които само тѣ можаха да измислятъ и извършатъ. Но турцитѣ останали безнаказани.

Само слѣдующата хитрость спасила турския отрядъ отъ ржцѣтѣ на руситѣ.

Началника на шипчанския турски отрядъ пратилъ при генералъ Гурко парламентьоръ да прѣговаря за сдавание и,